

μεν ὅτι ὁ γέρω Λάνδερρερ ἄγει ἂν ἀγαπάτε τὸ 74ον ἔτος καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ νὰ τὰ χιλιάσῃ.

Οὔτε ὅταν λείπῃ ὁ φοβερός Πλατούτσας μπορούμεν νὰ τὸν λησμονήσωμεν καὶ νὰ μὴ τὸν ἀναφέρωμεν. Ταχυδρομεῖα καὶ τηλεγράφος καὶ φίλοι καὶ ἀερόστατα καὶ περιστέραι καὶ κόρακες τίθενται εἰς ἐνέργειαν διαλαλοῦντα τὸ ὄνομά του. Θὰ τὸν ἐκδικηθῶμεν μιά καὶ καλὴ, ἂν δὲν βγῇ αὐτὴν τὴν φορὰν βουλευτής. Δὲν θὰ ἀξιωθῇ οὔτε λέξιν μας, μετὰ τὸν μέγαν *τενεκέ*, ὃν θέλομεν τῷ κρεμάσει. "Εως τότε εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ γράφωμεν. Καὶ δὴ ἐν "Αργεὶ τώρα ὅπου περιοδεύει καὶ παρεπιδημεῖ, καθὰ γράφει ὁ «Δαναός», γίνεται τὸ ἀνάστα ὁ Θεὸς πρὸς ὑποδοχὴν του. "Ας ἴδωμεν πότε θὰ γίνῃ καὶ τὸ ἀνάστα βουλευτής, νὰ ἡσυχάσωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ αὐτός.

"Εχομεν νέας ἀρειμανιότητος τοῦ γνωστοῦ χαρτοπαίχτου "Αρειμανίου μετὰ τὰς πρό τιнос διαπραχθεῖσας. Χθὲς περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὸ καφενεῖον Παύλου Χρηστίδου ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Βουλῆς καὶ Μητροπόλεως τὰ ἔκαμε θάλασσαν ὁ "Αρειμάνιος αὐτός, θραύσας ποτήρια καὶ ἐπιπλα καὶ καθρέπτας. "Ἦλθον κλητῆρες νὰ τὸν συλλάβωσι, ἔφυγεν, ἐπήδησε μέσα εἰς μίαν μάνδραν, ἐκείθεν εἰσώρμησεν εἰς τὴν οἰκίαν Δούκα, ὅπου κατοικεῖ ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Λεονάρδου· ἡ οἰκογένεια ἐτρόμαξε· ὁ οἰκοδεσπότης ἐκάλεσεν εἰς βοήθειαν κατέφθασαν οἱ κλητῆρες· φόρα τὴν κάμα ὁ "Αρειμάνιος, καὶ τραυματίζει ἕνα κλητῆρα. Κλητῆρα πάλιν εἶχε πληγώσει κατὰ τὰ προηγούμενα ἄθλα του. "Αγνοοῦμεν ἂν κατωρθώθῃ νὰ συλληφθῇ.

Οἱ φίλοι ἐφημεριδοπῶλαι ἐπανέστησαν, ὅπως καὶ οἱ ἐκλογεῖς τῶν "Αθηνῶν, ὀνομασθέντες *λοῦστρου*· ἂν καὶ δὲν ἀπο-

τροπιάζωνται τὴν λέξιν, διότι ἐργασία οὐδὲν ὄνειδος, ἀλλ' ἔχουσι βλέπετε πλὴν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τὴν λογικὴν των καὶ λένε : ὁ καθεὶς νὰ λέγεται μὲ τὸ ὄνομά του· ὁ βασιλεὺς βασιλεὺς καὶ οἱ ἐφημεριδοπῶλαι ἐφημεριδοπῶλαι. Κατωτέρω καὶ τὸ διατριβιδίον των.

Εἶναι φρίκη νὰ ἰδῇτε πῶς κατίντησεν ἡ ὁδὸς Σόλωνος ἐκεῖ εἰς τὸ σταυροδρόμι ἀκριβῶς ὅπισθεν τοῦ ναύσκου τοῦ νοσοκομείου μέχρι τῆς κρήνης, ἥτις ῥεεὶ παρὰ τὴν λεύκαν. Βόρβορος πλατὺς, μακρὺς βαθὺς μὲ μικρὰ λιμνίδια ἐδῶ καὶ ἐκεῖ γεμάτα νερά. Καὶ τοῦτο, φραχθέντος τοῦ αὐλακίου τῆς ὁδοῦ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, τὰ ὕδατα ἀντὶ νὰ ἐξακολουθῶσι ῥέοντα ἐκτὸς τῆς κοίτης τοῦ αὐλακος ἐπλημμύρησαν τὴν ὁδὸν καὶ τὴν ἐξηφάνισαν, δὲν εἶναι δὲ μία, δύο τρεῖς ἡμέραι, καθ' ἃς διαρκεῖ ἡ βορβοροκυριαρχία αὐτή· εἶναι δύο ἐβδομάδες ὁλόκληροι. Καὶ οὐδεμία φροντίς ἀστυνομικὰ ὄρναγα φαίνεται ὅτι θὰ διέρχονται ἐκεῖθεν εἰς βαθυτάτους ῥεμβασμούς· βεδυθισμένα, διὰ νὰ μὴ ἀντιλημθάνωνται τὸ κακὸν, μολονότι καὶ τὸν βαθύτερον ῥεμβασμὸν ἀπαδιώκει τὸ ζύμωμα τῶν μέχρις ἀστραγάλων βορβορολουομένων ποδῶν σας.

Πιθανὸν ὁ Ποταγὸς νὰ εἶνε περιηγητής, καὶ μέγας περιηγητής, καὶ εἴτι ἄλλο· τὸ ζήτημα εἶνε ἂν εἶνε αὐτός καὶ ὁ μόνος "Ελλην περιηγητής, ὅπως ἠθέλησαν νὰ εἶπουν οἱ «Καιροί» καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο θέτει πρὸς ἡμᾶς δι' ἐπιστολῆς του, βαθυτάτα πληγείς ἐν τῇ περιηγητικῇ φιλοτιμίᾳ του, ὁ κ. Β. Δ. Ζῶτος ὁ Μολοσσός. Μᾶς παρακαλεῖ νὰ ἐρωτήσωμεν ἀδιατί ὁ Ποταγὸς μόνος εἶνε ἕλλην περιηγητής, δι' ἰδίων δαπανῶν; μήπως δὲν εἶνε καὶ ἄλλος Εὐρώπης καὶ "Ασίας περιηγητής; ἢ τίς πλούσιος, ἢ ποία κυβέρνησις ἐδαπάνῃ διὰ τὴν περιήγησιν τοῦ φίλου σας Β. Δ. Ζώτου Μολοσσού; » Καὶ ὑπακούοντες ἀνακοινοῦμεν τὸ κατανυκτικὸν παράπονον τοῦ φίλου μας Β. Δ. Ζώτου τοῦ Μολοσσού.

20

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

20

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάνου.

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 585)

"Ἡ αὐλαία ὑψώθη ἀφίνουσα νὰ διαφαίνεται ἡ ἑαρινὴ καὶ ροδοκόκκινος διασκευὴ τῆς σκηνῆς. "Εν τοπογραφίᾳ καταπλημμυρισμένη ἀπὸ ἥλιον, ὁ ἐκ θεριστῶν καὶ θεριστριῶν χορός ἦτο ἐπὶ σκηνῆς ἄδων μεγαλοφώνως τὸ ἀσθενοῦς πρωτοτυπίας ἁσμάτιον τοῦτο :

"Ελᾶτε, συντροφεῦτε τα μὲ χαρωπὰ τραγούδια
τὰ κοπτερά δρεπάνια σας, ἀγόρια, κοπελοῦδια.

Καὶ ὥς ἂν αἱ τετριμμέναι αὐταὶ λέξεις εἶχον ρίψει τὸν δοῦκα εἰς νέαν σειρὰν ἰδεῶν, ἐφαντάζετο ὅτι ἦτο εἰς τὸ Μπωλιὲ μὲ τὴν Κλαίρην ὑπὸ τὸν γαλανὸν οὐρανόν· οἱ θερισταὶ ἐτραγουδοῦσαν καὶ ναρκωτικὴ θέρμη ἀνέβαινεν ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ πλησίον ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἡγάπα ἦτο εὐτυχής, ἂν καὶ πτωχή. "Υπῆρχε τόση γλυκύτης ἐκεῖ, μετὰ τὰς θυέλλας τοῦ φιληδόνου βίου του! Τὴν ἀπελάμβανεν ἐξ ὁλοκλήρου, καὶ ἐν τῇ πτωχείᾳ ἐκείνῃ, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν κατεδίκαζεν ἡ καταστροφὴ τῆς Κλαίρης, ἀπῆλκυσε ἀγνώστους καὶ ἐλκυστικὰς ἡδονάς.

"Επὶ τῆς σκηνῆς ἐξηκολούθει ἡ παράστασις καὶ ὁ καθαλλέρος "Αλφόνσος Ρουφλακὲτ ἐτραγουδοῦσε τὸ μεγάλο ντουέττο του μὲ τὴν πριγκηπέσσαν. "Ἡ ἀπαλὴ καὶ ζεστὴ φωνὴ τῆς "Ιουδίκ ἐψιθύριζε μὲ ἐρωτικὴν θέρμην

"Εγὼ γιὰ τὴν ἀγάπην σου ὅλα τ' ἀφίνω· θρόνον,
καὶ πλούτη καὶ βασιλείου, μ' ἐσὲ νὰ ζήσω μόνον.

Καὶ ὁ Δουδράῦ περνῶν τὴν χεῖρα ὑπὸ τοὺς ξανθοὺς πλοκάμους τῆς ἐπανελάμβανε παρατηρῶν αὐτὴν τρυφερῶς.

Μεῖνε γιὰ τὴν ἀγάπην μου βασιλίσσα, ὅπως ἤ-τουν,
τὰ μεγαλεῖα δὲ μποροῦν τὸν ἔρωτα νὰ σβύσουν!

Καὶ ὁ ἀγαπητὸς καλλιτέχνης ἐστεφάνωσε τὸ ἁσμά του

Πρόξενος λήσταρχος. Πειραταὶ ἐλυμαίνοντο ἀπὸ μακροῦ χρόνου τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου καὶ πρὸ πάντων τὰ πέραξ τοῦ Κερτσίου καὶ τῆς Σεβαστουπόλεως· ἀλλὰ μεθ' ὧν τοὺς ἀγῶνας τῆς ρωσικῆς ἀστυνομίας πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς φοβερᾶς συμμορίας, οὐδὲν κατορθοῦτο. Ἀλλὰ ἐσχάτως λεπτομερεῖς ἀνακρίσεις, ἐπιτηδεύει διεξαχθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐν Ὀδησσῷ ἀστυνομίας, ἀνεκάλυψαν ὅτι ὑφ' ἡλὶ πρόσωπα ἔπαιζον ἐνεργὸν μέρος ἐν τῇ ὑποθέσει τῶν πειρατῶν. Ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας ἐπεφάνη ὁ ἐν Κερτσίῳ πρόξενος τῆς Ἀγγλίας, ἣν διωργάνωσε κατὰ τινες μὲν ὅπως καταδυθῇ τὰ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πλοῖα τοῦ ρωσικοῦ στόλου, κατὰ τινες δὲ, ἀπλούστατα, μόνῳ σκοπῷ ληστεύσεως.

Ὁ πρόξενος ἐγκαίρως πληροφορηθεὶς ὅτι κατάσκοπος τῆς ρωσικῆς ἀστυνομίας μέλλει νὰ προβῇ εἰς τὴν σύλληψίν του, ἐγένετο ἄφαντος ἐκ τῆς θέσεώς του. Ἀφίκετο δὲ εἰς Ὀδησσόν, ἐλπίζων νὰ δραπετεύσῃ ἐκεῖθεν εἰς Ἀγγλίαν. Ἀλλὰ πληροφορηθεὶς ὅτι καὶ ἐκεῖ κατεζητεῖτο ἀνὰ τὰ διάφορα ξενοδοχεῖα, ἐτοποθετήθη, τῇ συμπράξει ἐνὸς ἐταίρου τῆς συμμορίας, ἐντὸς μεγάλου κιβωτίου πεπληρωμένου ἀχύρων, καὶ ἀπεστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν. Αἱ ρωσικαὶ ἀρχαὶ ἐτηλεγράφησαν τὸ γεγονός εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ρωσικὴν πρεσβείαν, ἥτις συνῆψε διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς ἀγγλικῆς διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ φυγάδος. Ἀγνοεῖται ὅποιον ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαβημάτων τούτων, ἐγνώσθη δὲ μόνον ὅτι ὁ ρωμαντικὸς πρόξενος ἀνεχώρησε ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἄγνωστον ποῦ κατευθυνόμενος.

Σήμερον τὴν 10 ὥραν π. μ. ὁ ἀνθρακοπώλης Α. Δημητρίου διερχόμενος μετὰ τοῦ κάρρου του τὴν ὁδὸν Καραϊσκάκη παρέσυρε δι' αὐτοῦ καὶ ἐπλήγωσεν ἐλαφρῶς τὸν τριετὴ παῖδα Α. Καλιδούρη.

— Χθὲς ὥρα 8 τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τῇ, ὁδοῦ Καραϊσκάκη ὁ Ν. Λαμπέσης λιθοξόος, ἐτραυματίσθη ὑπὸ τοῦ γυναικαδέλφου

τοῦ Καλιδούρη δι' ἐγχειριδίου κατὰ τὸν μηρὸν μετὰ προηγουμένην λογομαχίαν.

— Προσεβλήθησαν χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Β' Νεοκροταφείου ὁ Α. Κακουράλος ἐτῶν 38 ἐμβολιασμένος νηπιόθεν.

— Ἀπεβίωσεν σήμερον ἐν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ ὁ ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου ἀποκοπεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας Γ. Κωνσταντινίδης. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν ἀγαθὴν οἰκογένειαν καὶ τὸν ἀτυχῆ ἀδελφὸν φίλον μας Ἀνέστην Κωνσταντινίδην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑΤΙΟΝ

Γνωρίζει ἄρα γε ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τὸ πρὸ μηνῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκτελεσθὲν παρατράγωνον καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐν Πειραιεὶ πρὸ ἐξαετίας ἐφησυχάζοντα κύρ Ἀβέρκιον; Ἐπὶ ἐξαετίαν, ἡφ' ἧς εἶχε καταδικασθῇ ὡς σιμωνιακός, μαζὺ μὲ ὅλους τοὺς ὑπάρξαντας, ὑπάρχοντας καὶ ὑπάρχοντας ἱεράρχας, δὲν εἶχεν ἀπαγορευθῇ αὐτῷ τὸ ἱεροπραγεῖν, ἐπὶ τούτῳ δὲ ἔνεκα τῆς παιδείας, τῶν φώτων, τοῦ σεμνοῦ αὐτοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἱερᾶς μαθήσεως τόσον ἡγαπῆθη ὑπὸ τῶν Πειραιωτῶν, ὥστε σχεδὸν ἡδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι ἐξετέλει χρέη Ἐπισκόπου Πειραιῶς. Ὅτε πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἡ Ἱερά Σύνοδος εἶδε, λέγει, ὅτι οἱ χριστιανοὶ σκανδαλίζονται, διότι ὁ Ἀβέρκιος ἦν ποτε σιμωνιακός, ἐπεμβαίνοντες δὲ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ νὰ ἀπαγορευθῇ τῷ Ἀβερκίῳ τὸ ἱεουργεῖν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐπισκοπῆς του, ἀνακαλῶν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν καὶ ὑποκύπτων οὕτω ἀντικανονικώτατα εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Γνωρίζει ὅμως καὶ ἐν ἄλλῳ ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός; Ἐνθ' ἀπηγορεύθη τῷ Ἀβερκίῳ τὸ ἱεουργεῖν ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Ἀττικῆς, δὲν ἀπηγορεύθη αὐτῷ τοῦτο ἐκτός

τοῦ μὲ λαρυγγισμοὺς διεγείροντας κύματα ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ ἀνατροπὴ τῆς Πριγκηπίσσης ἐπέτυχε λαμπρὰ καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ «Βαριετὲ» ἐσχέπετο νὰ τὴν ἀναβιδάσῃ ἐπὶ σκηνῆς τὸν προσεχῆ χειμῶνα.

Ὁ Μουλινὲ ἐξηπλωμένους ἐπὶ τινος καθίσματος ἐκίνει τὴν κεφαλὴν, ὡς ἀρκοῦσα ἀκούουσα φλαούτο. Δὲν ἠκολούθει τὰς περιπετείας τῆς πριγκηπίσσης Ὀρτενσίας. Ἀλλὰ πριγκηπίσσα τὸν ἐνεδιέφερε περισσώτερον ἢ το ἡ κόρη του, ἡ μελαχροινὴ Ἀθηναῖς. Τὴν ἔβλεπεν, ὅτε ἦτο εἰς τὸ σχολεῖον, μὲ τὸ κοντό της φόρεμα, τὰ μεγάλα παπούτσια της καὶ τὰ κατακόκκινα χέρια της, πρόσωπον σχεδὸν ἄσχημον, σῶμα δύσμορφον καὶ ξεκαρφωτον, ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ τῆς ἀναπτύξεώς της. Ἦρχετο εἰς τὸ διαλεκτικόν ἐν μέσῳ τῶν συντρόφων της, τῶν ἐνδεδυμένων τόσον κομψᾶ, αἱ ὁποῖαι τὴν παρετήρουν περιφρονητικῶς. Δὲν ἦτο ἀκόμη πλούσιος κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ὁ πατὴρ Μουλινὲ, δὲν εἶχε ἀκόμη ἰδρύσει τὸ μέγαλον του ἐν Βιλπέτ ἐργοστάσιον σοκολάτας, οὔτε ἐπινοήσει τὰς ἐπὶ κυανοῦ χάρτου ἀγγελίας, τὰς συντεταγμένας εἰς ὕψος ὁδοντοῖατροῦ, αἱ ὁποῖαι εἶχον κάμει γνωστὰ τὰ προϊόντα του καὶ εἰς τὰς μικροτέρας τῆς Γαλλίας πόλεις.

Ἐπώλει τότε χονδρικῶς ἀποικιακὰ προϊόντα. Καὶ αἱ εὐγενεῖς μητέρες τῶν συμμαθητριῶν τῆς Ἀθηναίδος δὲν ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκφράζωσι τὴν ἐκπληξίν των, διότι ἡ κόρη ἐνὸς μπακάλη εἶχε μ' ἑαυτὴν τὸ σχολεῖον. Αἱ ἡχώ τῶν μικρῶν τοῦ σχολείου ραδιοργάνων εἶχον φθάσει μέχρις αὐτοῦ.

Ἡ ἔξυρε πόσον ὑπερηφάνως ἐφέροντο αἱ μαθήτριά της πρὸς τὴν κόρην του. Καὶ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῶν εὐγενῶν, ὅπως τὰς ἔλεγον, ἐνθυμεῖτο ὅτι εὕρισκετο ἡ δεσποινὶς Μπωλιέ.

Πόσαις φοαῖς, εἶχεν ἀκούσει τὴν Ἀθηναῖδα ἐκφέρουσαν ὕβρεις ἐναντίον τῆς ἀντιπάλου της! Κλαίουσα ὠρρίζετο ὅτι θὰ ἐκδικηθῇ. Δὲν εἶχεν ἔλθει ὁ καιρὸς τῆς ἐκδικήσεως καὶ μάλιστα χωρὶς αὐτοῦ νὰ ἐργασθῶσι διὰ νὰ τὸν προετοιμάσουν; Ἡ Ἀθηναῖς Μουλινὲ ἦτο μία ἀπὸ τὰς πλουσιωτέρας νέμφας τοῦ Παρισιῶ, καὶ ἡ ἀλαζὼν Κλαίρη Μπωλιέ ἦτο χωρὶς προῖκα. Ἡ κόρη τοῦ μπακάλη ἐνδυομένη εἰς τὸ καλλίτερον κατὰστημα, κτενισμένη ὠραία, συνειθισμένη εἰς τὸ **λοῦσο**, εἶχε μεταμορφωθῇ, ἐξωραίσθῃ καὶ φωτιζομένη ἀπὸ τὸ βόρειον σέλας τῶν ἑκατομμυρίων της, ἐπερνοῦσε ὡς ἡ ὠραιότερα κόρη μεταξὺ τῶν θυγατέρων τῶν ἀστῶν ἡ κόρη τῆς μαρκησίας, φοροῦσα κἀνὲν φορεματάκι ἀπλούστατον, θὰ ἔζη εἰς τὴν ἐπαρχίαν, θὰ ἐξηφανίζετο ἐν τῷ σκότει, καὶ—ποῖός ἦξευρε; —ἴσως δὲν θὰ ἐγίνετο καὶ ὁ γάμος, ὁ πρὸ τόσο καιροῦ ἀποφασισμένος.

Ὁ δούξ Βλιγνὺ, ὁ μεγαλοπρεπὴς ἀριστοκράτης, μ' ἓνα τόσῳ ὠραῖον ὄνομα! Συχνότατα, ὅταν ὁ νεαρὸς δούξ ἤρχετο μὲ τὴν θείαν του, τὴν μαρκησίαν, διὰ νὰ ἰδοῦν τὴν Κλαίρην εἰς τὸ Σακρέ-κέρ, ἡ Ἀθηναῖς βλέπουσα αὐτοὺς συνομιλοῦντας ἐγένετο πελιδνὴ ἐξ ὀργῆς. Ἡ Κλαίρη θὰ ἐγίνετο δούκισσα, καὶ αὐτὴ, ἡ Ἀθηναῖς; θὰ ὑπανδρεύετο κανένα συμβολαιο-

τῆς Ἀττικῆς. Καὶ οὕτω, ἐνῶ κατὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον σκανδαλίζει τοὺς χριστιανούς Πειραιῶται, δὲν σκανδαλίζει τοὺς ὀλίγους πορρωτέρους χριστιανούς Ὑδραίους, διότι ἐν Ὑδρᾷ καὶ Πόρῳ καὶ ἀλλαγῇ τῷ παρέχεται πλήρης ἱεουργικὴ ἐλευθερία.

Ἐννοεῖ τώρα τί τρέχει μὲ τοὺς ἁγίους Συνοδικούς; Ἡμεῖς σικχαινόμεθα νὰ δώσωμεν τὴν εὐτελῆ τοῦ φαινομένου ἐξηγήσιν, ἀλλ' ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὀφείλων νὰ κήδηται πλεονέστερον ἡμῶν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Ἐκκλησίας, πιστεύομεν ὅτι θὰ ἄρῃ τὸ ἐν λόγῳ σκάνδαλον, αἴρων ἀπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν τὴν πίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀποδίδων εἰς τοὺς γείτονας Πειραιῶτας τὸν ἀγαθὸν αὐτῶν ποιμένα, ὅστις εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων ὅτινες τιμῶσι τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῶν πνευματικῶν προσόντων. Καὶ δικαζόμενος ἀκόμη καὶ καταδικαζόμενος δι' ἔγκλημα τῆς πολιτείας μᾶλλον ἢ αὐτοῦ, ὁ Ἀβέρκιος ἐλλυσε τὰς γενικὰς συμπαθείας.

ΑΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ¹

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σόφια, Σεπτέμβριος.

Ἡ 8¹ (2 π. μ. ὥστε σπεύσωμεν νὰ ἴδωμεν τὴν ἐορτὴν τῆς 30 Αὐγούστου, τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ μεγάλου αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν καὶ τοῦ μικροῦ ἡγεμόνος τῆς μικρᾶς Βουλγαρίας.

Εἶνε σημασιολύσις ἡ πόλις· εἶνε εὐθυμος ὁ λαός, ὅστις ἀπὸ βαθέως ὄρθρου ἤρξατο ἐκκενῶν αὐτὴν καὶ διευθυνομένους πρὸς τὸ στρατόπεδον ὅπως ἴδῃ τὰ μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια. Ἐτοιχοκλήθη προκήρυξις τοῦ ἡγεμόνος ἀγγέλλουσα τὴν ἐπάνοδον ἐπὶ τὸ σύνταγμα. — Δὲν ὑπῆρξεν ἀνάγκη

¹ Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 578

ἐνταῦθα πλατείας Συντάγματος καὶ ἡρώων μεταπολιτεύσεως καὶ ἀφαρπαγῆς ὑπογραφῶν ὅπως ἐπιτευχθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Ἀλλὰ ἐπιρροαί, ἀφορμαὶ ἄλλαι ἐπιφέρουν τὰς αὐτὰς μεταβολὰς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου ὁ ἡγεμὼν δὲν κύπτει πρὸ τῶν θελήσεων τοῦ ὑπηκόου, ἀλλ' ὑπεῖκει εἰς τὰ κελεύσματα τῶν προστατῶν του.

Πολλὴν σημασίαν εἶχεν ἡ τοιχοκόλλησις ἐκείνη. Ἦν τὸ προῖον πολλῶν δυσαρέστων σκηνῶν, πολλῶν ἐτέρωθεν διαβιβασθειῶν ἐδηγιῶν. Οἱ Ρῶσοι ἐζήτουν τὸ σύνταγμα· ἀλλὰ καὶ Βίσμαρκ καὶ Καλνόκυ προέτρεψαν τὸν ἡγεμόνα νὰ δεχθῇ τὴν συμβουλὴν, νὰ ὑπακούσῃ μᾶλλον εἰς τὴν ἐντολήν. Ἡ δὲ Ἀγγλία, ἥς τινος ἐζήτηθῃ ἡ ὑποστήριξις, ἀπεδέξατο μόνον ἐπὶ τῷ ὄρῳ νὰ ἰκασιποιηθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ — ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον νὰ γίνῃ ἡ τοιχοκόλλησις.

Ἀπῆλθον νὰ ἴδω τὴν ἐπιθεώρησιν: Ἐγένετο ἐπὶ τῆς κοιλᾶδος, ἥτις περικυκλοῖ τὴν Σόφιαν, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μπαλλῆ Ἐφένδη, τοῦ μετωνυμηθέντος εἰς Κινάζεβο. Ἐπὶ γραμμῇ, τριῶν χιλιομέτρων μῆκους ἐξετείνοντο αἱ σκηναὶ τοῦ πολεμικοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας Ἀλεξάνδρου, ὅστις ἐπὶ πενθήμερον διετέλεσεν ἐν ὑπαίθρῳ παρὰ τῷ στρατῷ του. Αἱ σειραὶ τῶν στρατιωτικῶν σκηνώσεων ἐν πλήρει τάξει καὶ καθαριότητι διετένοντο ὑπὸ μεγαλειτέρων καὶ κεντρικῶν ἀρτηριῶν περυτευμένων διὰ προσωρινῶν δενδρστοιχιῶν. Ὁ πρῶτος ἀγρότης βούλγαρος μαχητὴς ἐνθυμεῖται καὶ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως.

Αἱ φάλαγγες εἰσι παρατεταγμέναι καὶ ἐτελέσθη ἡδὴ ἡ δοξολογία. Πρῶτον ἔρχεται τὸ σῶμα τῆς ἡγεμονικῆς φρουρᾶς. Ἐχεῖ ἐρυθρὰν καὶ ἀστράπτουσαν τὴν στολὴν ἐπὶ ἀρειμανίων βαίνουσιν ἵππων — τόσον ἀρειμανίων, ὥστε ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος ἵππεὺς ἠναγκάσθη νὰ ἐκλίπῃ τὴν τάξιν καὶ ν' ἀποσυρθῇ ἔνεκα τοῦ ἀτακτοῦντος πηγᾶς του. Περαιτέρω παρ-

γράφον, κανένα Ἐσκάνδ ἴσως, ἢ κανένα βιομήχανον σὰν τὸν πατέρα της, καὶ τὰ παιδιὰ της, ὅταν θὰ τὰ ἐστελλεν εἰς τὸ σχολεῖον, θὰ τὰ περιεφρόνουν τὰ παιδιὰ τῶν ἀριστοκρατῶν.

Εἰς τὴν σκέψιν ταύτην ὁ Μουλινὲ ἐμειδία εὐαρέστως. Ἐκλινεν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ βυθίζων τὴν χεῖρά του εἰς ἐν ἐκ τῶν θυλακίων του, ἀναδῶσαν ἤχον ἀργυρῶν νομισμάτων, ἐψιθύρυσεν τὰς λέξεις ταύτας—Γιατί λοιπόν; Μήπως δὲν ἔχω χρήματα γιὰ νὰ τῆς πληρώσω ὅποιον ἄντρα θελήσῃ; Καὶ περιφέρων τὰ βλέμματά του ἐπὶ τοῦ πλήθους, ἐφαίνετο ὅτι ἀνεζήτει γαμβρόν. Ὑπεστηρίζετε ἀπὸ τὰ ἑκατομμύριά του καὶ τίποτε δὲν τοῦ ἐφαίνετο ἀδύνατον. Ποῖος ἦτο τόσον αὐθάδης, ὥστε νὰ μὴ δεχθῇ τὴν χεῖρα τῆς Ἀθηναίδος, ὅταν θὰ τοῦ τὴν παρουσίαζαν φέρουσαν ἐπιταγὴν τῆς ὁποίας ἡ ἀξία θὰ ἦτο ἀπροσδιόριστος; Θὰ ἦτο κόμης, μαρκήσιος; Τί ποσὸν ἐζήτη; Ἄς ὁμίλει. Ὁ Μουλινὲ ἔμπορῶς νὰ δώσῃ καὶ δέκα ἑκατομμύρια! Εἰς τὴν δημοπράσιαν! ὁ σύζυγος! Ὁ πατὴρ ἔμπορῶς μὲ τὰ χρήματά του ν' ἀγοράσῃ διὰ τὴν κόρην του καὶ πρίγκηπα.

Καὶ τὸ βλέμμα του ἐγένετο αὐθαδές, σχεδὸν ἀπειλητικόν. Ἐπλάνηθη εἰς ὅλων τῶν ἀγνώστων ἐκείνων προσώπων καὶ ἐσταμάτησεν ἐπὶ τοῦ δουκὸς τοῦ Βλιγνύ. Ὁ νέος ἦτο μελαγχολικός. Ὁ Μουλινὲ ἐσκέφθη. — Συλλογίζεται τὴν ἐξαδέλφην του. Καὶ ὑπόκωφος ὀργὴ τὸν κατέλαβεν. Εἰς ποίαν λοιπὸν σειρὰν συγκεχυμένων ἰδεῶν εἰσῆρχετο ὁ Μουλινὲ; Βε-

βαίως οὔτε αὐτὸς δὲν ἐδύνατο νὰ τὸ ἐξηγήσῃ. Ἐν τούτοις ἀρχὴ σχεδίου ἤρχισε νὰ γεννᾶται ἐν τῇ κεφαλῇ του.

Μέγας θόρυβος ἠκούσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ. Εἶχε τελειώσει ἡ πρώτη πράξις τοῦ μελοδραματίου. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων, ὁ δούξ ἐστρώθη καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς φίλους του διευθύνετο μετ' ὕψους ἀδιαφορίας πρὸς τὴν ἐξοδον. Ὁ Μουλινὲ τὸν ἠκολούθησεν ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἔπειτα δ' ἀφίνων τὴν θέσιν του, ἔλαβε καὶ αὐτὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν νέων. Εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα, ἡ παρτίδα δὲν εἶχε διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐορτήν. Τὰ διὰ τὸ χαρτοπαίγιον προωρισμένα δωμάτια ἔμενον ἥσυχα καὶ σιωπηλά. Μόλις ὡς ἄρρωστος ψιθύρος, ἔφθανεν ἡ ἐπωδὴ τῶν ἀσμάτων μέχρι τῶν ὧτων τῶν παικτῶν. Τίποτε δὲν ἔμπορῶς νὰ τοὺς ἀπασχολήσῃ. Ἡζέυραν ὅτι κάτω διεσκέδαζαν· ἀλλὰ τί τοὺς ἐμελεν; Αὐτῶν ὅλη των ἡ ἡδονὴ περιωρίζετο ἐπ' αὐτῆς τῆς τραπέζης, τῆς ἐχούσης σχῆμα πετάλου, ὑπὸ τὸ καίον ἀερίῳ τῶν πολυρῶτων.

Αἱ κομφαὶ κυραὶ τόσῳ ἐσκανδαλίσθησαν ἐντὸς τῶν δροσερῶν τοαλετῶν των ἥσαν συνηθροισμέναι, ὡς ἀνθοδέσμη. Δὲν τὰς ἐσυλλογίζοντο διόλου. Ἡ ντάμα σπαθὶ καὶ ἡ ντάμα καρρὸ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των ἥσαν χιλιάκις ἐλλυσιτικώτεραι.

(ἠκολοῦθε)